

SOLDATEN PÅ VAGT

Nattens dæmrende tåger
 har sig på engen lagt,
 der kun soldaten våger
 nu på sin farlige vagt;
 Medens hans blikke vanke
 gennem det øde rum,
 sysler hans stille tanke,
 udi sin helligdom.

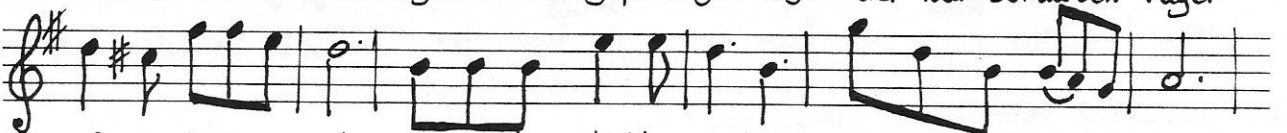
Thi han bærer derinde,
 gemt i en trofast sjæl,
 billedet af en kvinde,
 dejlig som Freja selv.
 Og når han dristigt træder
 valpladsens dødningsdans,
 billedet sig iklæder
 valkyriens høje glans.

Kølige luftning fra søen,
 bringer du med et bud,
 mødte du hist på øen
 nylig min unge brud?
 Svaled' du kindens rødme,
 løste du lokkens fald,
 nipped' du læbens sødme?
 Ak, del da med mig halv!

Løste hun af sit fængsel,
 mens du i løvet skjald,
 hjertets bævende længsel,
 sukets vingede alf?
 Hvisked' hun: "Jeg vil græde,
 kommer igen ej han?"
 Oh, da går jeg med glæde
 i døden for mit land.

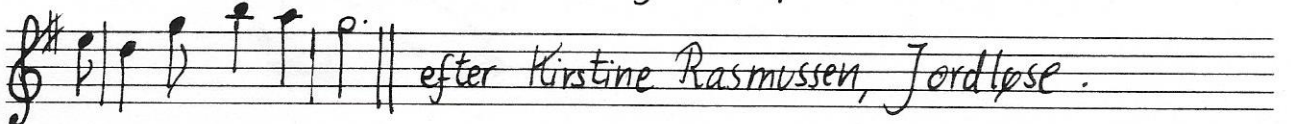
Nattens dæmrende tåger har sig på engen lagt der kun sol-daten våger

på sin far-lige vagt medens hans blikke vanke gennem det ø-de rum

sysler hans stille tanke udi sin helligdom, sysler hans stille tanke

udi sin hellig-dom